

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio XXI. Serpens æneus in deserto exaltatus, typus Christi pulcherrimus fuit in cruce exaltati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

hoc execrandum commisisset facinus, ultrò sese in iudicio sisteret, indulgentiam enim & veniam ab Imperatoris benignitate reo certò sperandam, secùs sceleris auctorem extremis perimendum suppliciiis. Audiit hoc fortè uxor præfati Judæi, quæ ex mariti sui timore & vestibus recenti sanguine tinctis, non imprudenter secum rationabatur, virum suum hujus enormis sacrilegii esse auctorem; igitur illum secretò ad Magistratum defert, à quo mox per submissos apparitores captus, & ad Imperatorem ductus est, ubi multis profusis lacrymis ultrò est confessus, se tanti esse reum flagitii, veniam tamen sperare & gratiam, quia cum tota familia sacrum baptisma & Christianam religionem disciperet suscipere, quod & factum est. Itaque veneranda illa Christi crucifixi imago magno populi cum concursu & devotionè in Ecclesiam S. Sophiæ illata, & puteus deaurato coopertorio tectus & multo argento exornatus est. O Christiani omnes, venite ad hunc gratiarum fontem, Christum JESUM crucifixum, & haurietis aquas
in gaudio de fontibus Salvatoris.

Isa. 12. 3.

CONSIDERATIO XXI.

Serpens æneus in deserto exaltatus, typus Christi JESU pulcherrimus in cruce exaltati.

Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto: ita exaltari oportet Filium hominis. Joan. 3. 14.

1.

INter alias figuras, quas sacra Scriptura nobis de crucifixo Domino ac Salvatore nostro Christo JESU exhibet, non minima est illa, quam Moyses legifer & dux populi Israëliti in solitudine quondam populo electo Dei proposuit. Acceperat hic populus plurima à DEO beneficia, quibus tamen non obstantibus sese ingratiſſimum erga summum hunc suum benefactorem exhibuit, & in publica murmura contra DEUM & Moysen erupit, quòd ex Ægypto

K 3

in

Num. 21. 5. in tam vastum & aridum desertum fuisset eductus, ubi solum levissimo manna (prout dicebat) sustentaretur: *Anima nostra jam nauseat super cibo isto levissimo; Quod murmur DEUS T. O. M. adedè indignè tulit, ut absque cunctatione in populum illum ingratisimum ignitos immiserit serpentes, qui suis venentis moribus ingentem in populo causarunt stragem; igitur pœnitentiâ ducti veniebant ad Moysen: Peccavimus, inquebant, quia locuti sumus contra Dominum & te, ora, ut tollat à nobis serpentes; Oravitque Moyses pro populo, & locutus est Dominus ad eum: Fac serpentem aneum, & pone eum pro signo: Qui percussus aspexerit eum, vivet.*

Quid agit Moyses? Mox ingentem furcam, seu perticam adinstar litteræ T. in loco sublimi jubet erigi, & in ea vastissimæ molis serpentem ex ære candente conflatum, qui serpens in universis Israëlitarum castris, quæ juxta mentem Sacrorum Interpretum facilè ad sex milliaria Italica se extendebant, circumquaque à vulneratis & percussis Israëlitis videri poterat, ex cujus unico aspectu omnes infirmi per ingens prodigium à plaga & lethifera contagione fuerunt sanati: *Quem cum percussi aspicerent, sanabantur; Proinde hic serpens, qui solum formam serpentis & non venenum habuit, rectè pro lemmate à nobis tulit: Pharmacum: non venenum.*

2. Serpens hic æneus quid aliud designavit, quàm Christum JESUM & hunc crucifixum? Qui quidem formam serpentis, seu formam peccatoris assumpsit, sed venenum, seu peccatum non habuit ejus unico aspectu miseri mortales per fidem & contritionem à lethali scelerum morsu sanantur. Audi ipsum Dominum tuum, dum pro sua benignitate ipse dignatus est hanc explicare figuram; *Sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in deserto: ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.*

O bone JESU! ô amor crucifixe! Si quondam tui umbra in hoc typico serpente potuit efficere, ut venenatis moribus percussi tam mirabilem in modum restituerentur sanitati & vitæ, quæ, obsecro non speremus modò sub umbra alarum tuarum, ubi non in umbra & figura, sed in ipsa veritate in cruce pro omnium salute pendes exaltatus? *Bonus, ait S. Ambrosius, est serpens Christus, qui de ore suo remedia non venena fundebat; Et S. Bernhardus: Non te pigeat videre serpentem in patibulo pendentem, si vis videre Regem in solio residentem: Et S. Augustinus Fratres, inquit, ut à peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur; quomodo qui intuebantur serpentem aneum in deserto non peribant: Sic qui intuentur fide Christi mortem, sanantur à moribus peccatorum.*

S. Ambros. serm. 6. in Psal. 118. & S. Bernh. ac S. Aug. in hunc loc.

3. Ad exempla probata transeamus. Beatus Peregrinus ex Ordine Servorum B. V. vir integritate vitæ celebratissimus, cujus sanctitatem ac patientiam ut DEUS magis probaret, putridum illi ac insanabile ulcus in pede submisit. Accessit & periculosa quædam inflammatio, quæ medicis ansam præbuit, ut decernerent, ac unanimiter concluderent, crus hoc morbidum ad conservandam hominis vitam necessario esse amputandum. Imminebat jam dies ad hanc lanienam destinatus, ubi interim B. Peregrinus fide ac fiduciâ in Christum JESUM crucifixum plenus, de strato suo confurgens, quantum præ debilitate virium poterat, ad imaginem quandam Crucifixi Servatoris in capitulo publicæ Religiosorum venerationi expositam adreptavit, ad cujus pedes se humiliter abiciens, divinam bonitatem vehementius exorabat, quatenus sibi sanitatem, membrorumque usum (si tamen ad divinam ejus cederet gloriam) benignissimè dignaretur concedere. Obdormiscit interim B. Peregrinus infirmus, ubi in visione quâdam Christum Dominum observat clavos ferreos de manibus ac pedibus sui solventem, & de cruce ad se descendentem, ac insanabile crus suum leniter tangentem, ex cujus sacro attactu crus sine mora mirabiliter sanatum est. Quis lætior hoc B. Peregrino? Expergiscitur, crus ex integro sanatum sentit, & divinæ Majestati pro accepto tam insigni beneficio debitas persolvit grates. Cæterum hæc thaumaturga imago Crucifixi apud Forolivienfes, ubi hæc contigerunt, adhuc magnam habet venerationem, dum adhuc hodie plurimis coruscet beneficiis.

4. Vis recentiora? Joannes Wernerus civis Augustanus per incantationes malevolorum diù in corpore suo crudele martyrium tulit. Accidit, ut negotiorum causâ in Marchionatum Anspacensem proficisceretur, ubi præ nimio pedum dolore ne quidem unum gressum facere poterat, unde in hospitium in pago Offenbau deductus est, ubi de nocte lectulo doloris affixus, cum frustra remedia humana applicarentur, ad DEUM ex toto corde confugit, votumque vovit, si cooperante gratiâ divinâ ab hoc pessimo maleficio & intolerabili cruciatu liberaretur, se in celebri peregrinatione SS. & thaumaturgi Crucifixi in Biberbach Augustanæ diœceseos quinque candelas in honorem S. SS. Vulnerum Christi cum uno Sacro & certâ pecuniâ oblaturum.

Ecce nunc rem perpetuâ memoriâ dignam. Vix animo serio, contrito ac fide in crucifixum JESUM pleno agrotus noster hoc votum emiserat, in illo momento pes illius sinister, ubi dolor erat intensissimus, suâ sponte usque ad ipsos ferè lumbos aperitur, ex quo (mirabile dictu) exierunt octo clavi ferrei, quibus alias equorum calces muniri

In Annal. Servorum. B. V. centuriâ 2. lib. 1. c. 12.

Exact's Biberbachensibus à Reverendissimo officio confirmatis. anno 1687.

muniri solent, septem acus oblongæ & acutissimæ, nonnulla ossa confraeta, multa vitrorum fragmenta, promiscui ovorum cortices, lignea fusorum acumina, lapilli multi, quædam spongia, & demum integer nigrorum capillorum fasciculus, quæ omnia in unum collecta in ignem projecta sunt; ipse verò Wernerus ope divinâ ab hoc gravissimo maleficio liberatus, & intra 24. horarum spatium plenè sanitati restitutus, rectâ voti solvendi causâ Biberbachium ad SS. Crucifixum venit, ubi factâ exomologesi & sumptâ SS. Synaxi, non tantùm cum testibus sub juramento hoc insigne beneficium contestatus est, sed & binam attestationem tum amicorum, tum A catholicorum, qui omnia hæc tanquam testes oculati cum stupore viderant, pro memoria accepti beneficii hic in Ecclesia Biberbacensi reliquit, Anno Christi 1685. die 26. Sept. Vides ex his dictis, optime Lector, quod verissimum sit illud Isaïæ: *Ecce non est abbreviata manus Domini ut salvare nequeat, neque aggravata est auris ejus ut non exaudiat &c.* præsertim si per JESUM Christum & hunc crucifixum Patrem cœlestem pro aliquo beneficio aut gratiâ rogamus.

Isa. 59. 1.

5. Olim præcepit DEUS, ut quilibet homo se gratum erga fidejussorem suum exhibeat: *Gratiam fidejussoris ne obliviscaris, rationem addit: Dedit enim pro te animam suam.* Talis fuit Ruben spondens patri suo Jacob pro Benjamin fratre suo juniore: *Ego suscipio puerum: de manu mea require illum. Nisi reduxero: & reddidero eum tibi, ero peccati reus in te omni tempore.* Talis fidejussor apud Patrem pro nobis factus est Christus, spondens pro nobis, & quia non eramus solvendo, ipse nostra debita immenso sanguinis sui pretio in cruce exsolvit. Audi historiam memorabilem.

Felix Astulphus in Hist. imag. lib. 2. cap. 24.

In Povegia, quæ insula est non longè ab urbe Venetiarum distans, usque ad hæc tempora videtur, & à fidei populo piâ frequentatione honoratur aliqua Christi crucifixi effigies, hoc prodigio celebris. Quidam Venetus coram hac sacra icone suo compatri sine ullis testibus aut litteris magnam pecuniarum summam tradidit mutuam. Cum tandem tempus restituendi advenisset negavit is, qui dictam summam acceperat, se aliquando à suo amico hos nummos accepisse; ille verò, qui memoratam nummorum summam coram crucifixo Fidejussore mutuam dederat, probationis suffragio destitutus adversarium suum cum Judice ad præfatum Crucifixi simulacrum, coram quo pactum inierant, provocat, rogans impensè DEUM, ut veritatem vel unico crucifixi Filii sui nutu dignaretur aperire. Et ecce rem admiratione dignam! mox dicta imago Crucifixi in præsentia Judicis & aliorum circumstantium capite annuit, & in signum veri testimonii

caput

caput suum profundè ad pectus demisit; unde ad usque hæc tempora, Christus in ligno pendens collo demisso cernitur, per quem DEUS multa miseris mortalibus etiamnum hodie exhibere solet beneficia.

Finio cum S. Bernhardo agente de crucifixo Domino: *Memoriam, ait, S. Bernh. sermo de pass. abundantia suavitatis horum eructabo, quàm diu vixero: in aeternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum.*

CONSIDERATIO XXII.

Funiculus coccineus Rahab, typus Crucifixi JESU, nos à perditione servantis.

Appendit funiculum coccineum in fenestra. Josue 2. 21.

1.

In signem sibi laudem quondam commeruit nota illa cauponaria Rahab Jeruchuntina, dum duos viros exploratores à Josue summo belli duce ad explorandum Jericho submissos, non tam hospicio excepit, quàm & benignè fovit, ac in domo sua, muro & urbis portæ vicina, ne in hostium manus devenirent, sollicitè occultavit, ac tandem in fune per mænia civitatis demisit. Ob quam causam dicti exploratores, ut se tanto beneficio gratos exhiberent, & officium officio redderent, huic Rahab persuaserunt, ut ante communem urbis & incolarum interitum eundem funem coccineum fenestræ suæ appenderet, ex quo signo domum illius inter reliquas omnes unicam esse conservandam dignoscerent: *Et illa respondit: sicut locuti estis, Josue 2. 21. ita fiat, dimittensque eos, ut pergerent, appendit funiculum coccineum in fenestra; cui funiculo coccineo pro lemmate inscribimus: In cocco una salus.*

Per hunc coccineum funiculum, per quem salus domui Rahab in expugnatione Jericho facta est, haud immeritò SS. Patres Christum JESUM & hunc crucifixum, ejusque Sacratissimum cruorem, in ara crucis pro salute mundi effusum, subaudiunt. Ita S. Ambrosius: *Vidit, S. Ambros. inquit, hoc meretrix, & qua in excidio civitatis remedia desperaret salutis, quia lib 5 de fide fidei vicerat, signa fidei atque vexilla Dominica passionis attollens, coccum in fenestra ligavit, ut species crucis mystici, qua foret mundum redemptura, vernaret.*

Ginther Unus pro omnibus.

L

Ita